

Prin Harul lui Dumnezeu

† ANDREI

Episcopul Covasnei și Harghitei

Preacuviosului cin monahal,

Preacucernicilor Părinți, slujitori ai Sfințelor Altare,

Stimate autorități,

Iubiți frați și surori întru Domnul,

Pruncul Iisus, rod al Crinului Dumnezeiesc

Orice sărbătoare este un prilej de bucurie, cu atât mai mult, sărbătoarea aceasta, Nașterea Domnului, care în limbaj popular poartă denumirea de Crăciun.

Prăznuim din nou pogorârea Fiului lui Dumnezeu pe pământ și între noi cu tot ajutorul și cu toată mângâierea Lui. Aceasta este vestea pe care ne-o reînnoiește an de an această sărbătoare. De aceea sufletele noastre sunt pline de bucurie. În aceste zile sfinte în inima creștinului nu încapă întristare și descurajare, căci odată ce știe că Domnul cerului și al pământului este aproape cu dragostea și puterea Lui, cum s-ar mai putea teme de greutățile și de necazurile trecătoare ale acestei vieți?

Neamul nostru românesc a trăit totdeauna cu Domnul. În toată vremea noi I-am cântat cu îngerii: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu” (Luca 2, 14) și L-am cântat cu magii călăuzindu-ne după stea.

Iubiți frați și surori,

Planul lui Dumnezeu cu Fecioara Maria când a ales-o dintre fecioarele de la Templu, a fost să nască pe Fiul Său, să devină mama

Lui. După căderea protopărinților noștri Adam și Eva, Dumnezeu a făgăduit că va trimite neamului omenesc un mântuitor care va zdrobi capul șarpelui, al diavolului. De la Adam la Mântuitorul au fost secole de așteptare proorocite de Proorocii Vechiului Testament. La plinirea vremii Dumnezeu a ales-o pe Sfânta Fecioară Maria să devină mama Fiului Său, mama mamelor noastre și a noastră a tuturor.

De ce trebuia să se nască Fiul lui Dumnezeu și să devină om? Dumnezeu și-a trimis Fiul pe pământ de dragul oamenilor. A luat chip de om asemenea nouă, afară de păcat. Pentru ca să devină om trebuia să se nască dintr-o ființă omenească. Dumnezeu a intervenit prin Duhul Sfânt, iar omenirea a intervenit printr-o Fecioară aleasă să devină Cerului mireasă.

La vârsta de 16 ani Fecioara Maria a părăsit Templul din Ierusalim și a mers în Nazaret unde-și avea neamul, fiind logodită cu Iosif, care a mai fost căsătorit odată și care avea copii; fiind văduv a acceptat logodna cu Fecioara Maria. La un moment dat, când Maria Fecioara se afla în rugăciune în camera ei, Îngerul Gavriil trimis fiind de Dumnezeu îi dă vestea că ea va naște un Fiu Dumnezeiesc. Vestea supranaturală, ia în pânțece de la Duhul Sfânt și va naște pe Fiul Său...!

Maica Domnului a fost aleasă, iar ea a făcut ascultare, și-a dat consimțământul. Nu s-a gândit că-și ruinează viitorul, firescul, ci a ales suprafirescul.

Voința lui Dumnezeu și-a asumat-o „Fie mie după cuvântul tău” (Luca 1, 38), iar îngerul a plecat de la ea. Ce a urmat știm. Important este să înțelegem ascultarea. Fecioara Maria a devenit mama Fiului lui Dumnezeu.

Se pune întrebarea: *De ce nu a rămas în Templu, Fecioara? De ce Buna Vestire nu s-a întâmplat în Templu, ci în Nazaret? Și când?* Când a fost angajată în logodna cu Iosif. Haideți să urmărim planul lui Dumnezeu. Ce s-ar fi întâmplat, dacă ar fi zămislit la Templu, de la Duhul Sfânt și semnele sarcinii s-ar fi observat? Știți care era soarta unei fete care ar fi fost însărcinată, nelogodită? După Legea lui Moise era scoasă afară din cetate și omorâtă cu pietre, acuzată fiind de desfrâu. Rușinea și moartea! Comparați vremurile pe care le trăim noi...!

Prin iconomia lui Dumnezeu ea a plecat de la Templu și a fost logodită cu Iosif. Ea nu i-a spus nimic lui Iosif despre discuția avută cu Îngerul Gavriil, nu știm de ce. În clipa în care semnele sarcinii s-au observat, Iosif s-a speriat și a bănuțit-o de infidelitate. Ținea la ea și nu voia să o vădească, a vrut să o lase și să plece

departe. El avea conștiința curată, dar și Maica Domnului avea conștiința curată și iată că intervine Dumnezeu prin îngerul care-I zice: „Nu te teme să o iei pe Maria, soția ta, căci ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt” (Matei 1, 21). Iosif l-a crezut pe înger, a acceptat să devină soțul legitim al Fecierei Maria și tatăl legitim al Pruncului Iisus. Ce rol a avut Iosif în istoria mântuirii neamului omenesc!!! Extraordinar!

El a fost cel care a legitimat în fața legii nașterea și creșterea Pruncului Iisus. De aceea contemporanii Săi Îl numeau pe Iisus: fiul lui Iosif, fiul teslarului. Iar Maria Fecioara nu a tăgăduit acest lucru, pentru că taina era a ei, o cunoștea și Iosif, dar lumea a aflat-o mai târziu.

Și Maica Domnului rămâne o taină, deși noi vorbim despre ea cu curaj, aș îndrăzni să spun cu obraznicie, dar ea este ca un crin pe care nu trebuie să-l atingi, ci să te bucuri de mirosul răspândit în jur, floare albă neprihănită. De aceea Fecioara Maria este numită Preacurata Fecioara Maria, Preanevinovata, pentru că ea Fecioară a fost înainte de naștere, în timpul nașterii și după naștere. Cele trei stele, de la frunte și de pe umeri, simbolizând, iconografic vorbind, pururea-fecioria Maicii Domnului.

Sfânta Fecioară Maria este o realitate a purității omenești și izvor de viață, Născătoare de Dumnezeu. Să reținem această imagine curată a celei mai strălucite ființe omenești, născute pe fața pământului. Astăzi, când omenirea a devenit victima impurității, să avem în fața noastră această imagine a Maicii Domnului, simbol al purității.

Iubiți credincioși și credincioase,

În aceste vremuri grele când omul este măcinat de diverse crize care îi lezează integritatea vieții, poate cea mai profundă dintre acestea este lipsa modelelor, a reperelor morale, spirituale sau intelectuale, care să întruchipeze ceea ce definește umanitatea și are mai profund în lăuntrul ei.

De foarte multe ori omul contemporan întâlnește surrogate care eșuează în dezamăgiri. Nici literatura, nici filozofia și nici știința nu au reușit să descopere omului perspectiva nemuririi, ci doar să-l înveșmânteze în haina fiului risipitor, care zace dezbrăcat de însemnele demnității creștine, departe de Dumnezeu, complăcându-se în propria aroganță și autosuficiență. Nici un ideal nu a fost râvnit de om, de-a lungul istoriei, decât acela de a fi asemenea lui Dumnezeu, trăind în duhul rugăciunii prin Sfintele Taine.

Rugăciunea în viața creștinului are un rol important, iar anul care va urma, în mod solemn a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca fiind Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului, aducând totodată în actualitate viața și scrierile sfinților care s-au împărtășit din darurile luminii necreate a lui Dumnezeu, prin comemorarea a trei dintre sfinții isihăști: Sfântul Grigorie Palama (1296-1356), Sfântul Simeon Noul Teolog (949-1022) și Sfântul Paisie de la Neamț (1722-1794).

Iubiții mei fii sufletești,

Mulți dintre credincioși sunt astăzi confuzi și alții se panichează din pricina amenințării epidemiei de Coronavirus care a cuprins toată lumea. N-ar trebui să fim așa, pentru că orice face Dumnezeu cu noi, o face din dragoste. Dumnezeul creștinilor este un Dumnezeu bun, un Dumnezeu al milei și al iubirii de oameni, care iubește lumea, este îndelung-răbdător cu noi și ne așteaptă să venim la cunoașterea adevărului, să ne pocăim cu adevărat și să fim împreună cu El în veci.

Unii se tem că le-a sosit ceasul sfârșitului. Epidemia aceasta are și o parte bună pentru că avem câteva săptămâni din clipa în care ne va lovi, până la sfârșit. Acest timp îl putem închina pentru pregătirea întâlnirii cu Dumnezeu. Să ne lăsăm în purtarea de grijă a

lui Dumnezeu și să fim cu luare aminte pentru a reduce răspândirea afecțiunilor pe care le vedem la atâția apropiați.

Să ne rugăm Preasfintei Treimi să ne ajute să trecem cu bine peste această încercare! Dumnezeu va vedea răbdarea noastră și vom trece și peste această ispită, cu bine și cu sănătate.

Cu aceste îndemnuri sufletești, rog pe Mântuitorul Hristos care s-a pogorât între oameni, să Se sălășluiască la acest Praznic al Nașterii Sale celei după trup în peștera din Bethleem și în sufletele fraților voastre, ca să-l puteți petrece într-o bucurie curată, cu sănătate și bună învoire.

*Al vostru, de tot binele doritor și
către Hristos Domnul de-a pururea rugător,*

† ANDREI

Episcopul Covasnei și Harghitei

Data astăzi din Reședința Eparhială,

25 Decembrie 2021

